

יום חמישי, ב' באב התשפ"ו
16 ביולי 2026

נאומו המלא של מפקד עוצבת "הבזק" (99) היוצא, תת-אלוף יואב

ברונר

משפחות שכולות שנוכחותן כאן חשובה ומרגשת אותי מאוד,
מפקד פיקוד מרכז - אלוף אבי בלוט,
מפקד זרוע היבשה - אלוף נדב לוטן,
מפקד הגיס הצפוני - אלוף יקי דולף,
סגן מפקד פיקוד דרום - אלוף יוסי בכר, שמלווה אותי מאז היותי מ"פ.
מפקדי האוגדות היקרים לי מאוד,
מפקדי חטיבה וגדודים יקרים,
מטה האוגדה, אחיי ורעיי לנשק,
אנשי הקבע - נגדים, קצינים ואזרחים עובדי צה"ל,
חיילים וחיילות יקרים,
מכובדיי כולם,

איפה אנחנו? אנחנו בגדר הדרומית של נתיב העשרה, יישוב שהועתק לכאן מחבל ימית בשנת 1982 ונקרא על שם עשרה אנשי צוות חיל האוויר שנהרגו בהתרסקות מסוק צפונית לאל עריש. כאן הופתענו וכשלנו בהגנה, כישלון שלא נשכח, כאן חדרו מחבלי חמאס ב-07.10 ורצחו 20 מתושבי היישוב. לצד זה אנחנו תחת דגל ישראל הגדול ביותר בארץ, מכאן יצאו לוחמי צה"ל, חיסלו והשמידו עשרות מחבלי חמאס שבמשך שנים לחמו והתבצרו בעיירה בית חאנון שהייתה סמל לטרור, וכיום לא נשאר ממנה דבר.

היום אני נפרד פעמיים. פעם ראשונה מאוגדה 99 שבשנתיים האחרונות הייתה מצפן ועוגן לחיי ולחיי משפחתי. ובפעם השנייה מהעוטף שיקר לי כל כך ומזכיר לי את נוף ילדותי בעמק יזראעל.

אוגדה 99 בשבילי - זה כאשר החל מבצע "עם כלביא" יצאתי ב-04:00 בבוקר מביתי בצפון בנסיעה, כשהגעתי לנחשונים חושך עדיין, אנשי קבע ומילואים בהמוניהם עם חיוך על הפנים עושים את דרכם אל הימ"חים על מנת להצטייד במהירות ולצאת למשימותיהם - כל זאת מבלי שקראו להם. אלה אנשי האוגדה שלנו, זן מיוחד.

אוגדה 99 עבורי זה כשבעיקרית בניצוחו של הרמ"ט מתכננים התקפה אוגדתית מאתגרת עם מספר חטיבות מתמרנות מכיוונים שונים - בזייתון, בבית חאנון או במסדרון נצרים. כך בשעת ה"ש" התכנון הופך לביצוע מדויק, המטרות נתקפות בזו אחר זו, המפקדים ניצבים בראש הכוח ומובילים את הכוחות בדוגמה אישית יוצאת דופן, והאוגדה עומדת בחצים הכחולים ומעבר להם. אוגדה 99 עבורי זה החשיבות לעמוד במשימה. זה להגן על יישובי העוטף, יצאנו לקרבות בעומק הרצועה - במחנות הפליטים, בקסבאות, ברבי הקומות ובמנהרות ונלחמנו בכדי להשמיד את האויב ואת תשתיותיו מעל ומתחת לפני הקרקע.

בקרבות האלו איבדנו 76 גיבורים. דעו שעשינו הכל להחזיר את הלוחמים הביתה בשלום. אני נושא עמי את אובדן היקרים, אלו מהווים מצפן ערכי מוסרי עבורנו. לא אשכח אותם לעולם. כאוגדה לקחנו חלק משמעותי בהחזרת החטופים והחטופות באשר הם, ואנחנו עושים כל שביכולתנו בכדי להחזיר את שגרת החיים לנגב המערבי. כך לדוגמה פגשתי מילואימניק מהאוגדה שעבר לאחרונה לגור בעוטף עם משפחתו והסביר לי בגאווה למה זה חשוב כל כך שמי שיכול יעשה זאת גם. ככה עמדנו מפקדי האוגדה ואני, מקבלים בהצדעה ועיניים רטובות את ארונות החללים החטופים שלנו עטופים דגלי ישראל וחולקים להם כבוד אחרון.

כך פגשתי אנשי קבע מילואימניקים, מילואימניקיות שעוזבים בית, משפחה, פרנסה, ומתייצבים פעם אחר פעם כדי לקחת חלק בביטחון הארץ הזו.

אוגדה 99 זה החטיבות - הסדיר והמילואים ביחד. חטיבה 900 הקטר האוגדתי - חטיבה מצטיינת שפועלת כרגע ביהודה ושומרון ובעזה, ומשלימה נוהל קרב ללחימה בצפון.

חטיבה 646 - שלאחרונה סיימה הפעלה בסוריה ולבנון. כאשר ביקרתי את לוחמיה בליל הסדר האחרון פגשתי פלוגת לוחמים חדורי מוטיבציה שמבינים את משימתם ושמחים בעשייתם.

חטיבה 179 - בשבוע שעבר במהלך ביקור במוצבים פגשתי את חלקם מטפלים בטנקים, מגנים על נתיב העשרה ופועלים בעומק עזה במקצועיות ובמסירות אין קץ, הייתה להם בקשה אחת, שנאפשר להם להשלים את ההכרעה.

חטיבה 11 - חטיבה שגדודיה פרוסים מאחוריי על רכס 80 חוצצים בין עזה לבין היישובים, פועלים לילה לילה מתוך תחושת שליחות אדירה.

חטיבת האש - שלאורך הלחימה מסכלת בהצטיינות ובתחכום רב מחבלי חמאס רבים, ורק אתמול סיכלה כ-10 מחבלים נוספים.

והכוחות הנוספים שלנו האלו"ג, התנשמת והגדחי"ק שיחד מייצרים עצמאות אוגדתית. אוגדה 99 בשבילי זה ארץ ישראל היפה. לצד זה אני נפרד היום מהעוטף.

לפני 8 חודשים הגעתי לאזכרה של אחד הרבש"צים שהיה עבורי חבר יקר, בסיום האזכרה ניגש אליי קיבוצניק חסון, נקש לי על החזה כשדמעה בעינו וצעק לי מטווח 0: "אתה שומע! ייקח עוד הרבה זמן להחזיר את האמון בנינו". את הנקישות האלו אני מרגיש עד עכשיו וכנראה אזכור עד יומי האחרון. אבל העוטף זה אנשים עם לב ענק שמחבקים את צה"ל ואת לוחמיו, וממתינים לנו בכל יום שישי ביציאה מהרצועה, דואגים שנצטייד באוכל לשבת שזה עתה בישלו.

העוטף עבורי זה לשמוע רוכב אופניים שעוצר ליד הג'יפ הצבאי ואומר לי: "תודה על מה שאתם עושים, כשאתם בתוכו אני יכול לנסוע כאן בראש שקט". העוטף זה נופים מדהימים, חקלאות משגשגת, תנופת בנייה בלתי פוסקת, ילדים וילדות שחזרו לרוץ יחפים ולמלא את המדשאות הירוקות בין בתי המושבים והקיבוצים. העוטף כשמו כן הוא - עוטף אותך חזק גם אחרי הכישלון. ולכן, עלינו החובה להכריע ולנצח, להימצא מלפנים, להיות מוכנים, להיות ראויים, ולהבין שטרם השלמנו את המשימה.

מכאן אני רוצה לומר בכנות - בשנתיים האחרונות התעוררתי כל בוקר עם תחושת שליחות וסיפוק אדירה. הרגשתי שזכיתי לפקד על מכונה משומנת ומיומנת - אוגדה 99 - אוגדה רב זירתית. על כך תודה רבה. תודה לאנשי פיקוד המרכז בפיקוד האלוף אבי בלוט, ופיקוד הדרום בפיקוד האלוף יניב עשור על שותפות והעצמת האוגדה. תודה לעיקרית - חבורה של אנשים מקצועיים ואיכותיים.

לקבוצת מפקדי החטיבה וסגני האגדי, תודה למטה מוביל שעמד בכל משימה. תודה למפקדי הגדודים המעולים שנושאים על כתפם אחריות אדירה. תודה לאנשי קבע ואזרחים עובדי צה"ל. תודה לאנשי המילואים המיוחדים באוגדה - זהו קסם שעלינו לשמור עליו מכל משמר.

ואחרונים, תודה למשפחתי שלי, להוריי - על החינוך שזכיתי לו מבית, תודה לאשתי שאפשרה לי להוביל את 99 ולאורך כל הדרך הייתה שותפת אמיתית כשקל וכשקשה, תמכה ואפשרה. תודה לילדיי - שמבלי לדעת נותנים לי את הכוח להמשיך.

צורי השתדלתי בחפיפה להראות לך הכל - בטוח שתוביל את האוגדה לשיאים חדשים. אל תחשוש לאתגר אותם עוד ועוד ועוד - האוגדה מוכנה למלחמה. התרשמתי ממך כמפקד חד, פיקח, מקצועי עם ניסיון קרבי - בטוח בהצלחתך. לאשתך

והילדים, ברוכים הבאים למשפחת 99 - מבטיח שתהנו ותתחברו.

לסיכום, "התעלותם של לוחמינו, לא בזכות הברזל באה אלא בזכות התודעה של שליחות עליונה, של הכרה בצדקת ענייננו, של אהבה עמוקה למולדת ושל זכותו של עם ישראל לחיות את חייו במדינתו בשלום ובשלווה, כעם חופשי ועצמאי", מתוך נאומו של יצחק רבין בשנת 1967, עם תום מלחמת ששת הימים.

תודה והערכה על הזכות להוביל את אוגדה 99 בזמן מלחמה.